

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Exhortationes|| Ad|| Religiosos

Dirckinck, Johann

Coloniæ Agrippinæ, 1704

2. De intentione simplici & multiplici. Thema. Si oculus tuus simplex fuerit, totum corpus tuum lucidum erit. Matth. 6.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51834](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-51834)

beamus. 1. *Rem*, id est statum, in quo Providentia Divina nos collocavit-purissimam divinam gloriam intentione, amplectendo; ut in eo, veluti asylo, Gymnasio, paradiso, terra sancta, stadio, campo, celo sancte ei deserviamus eumque laudemus & glorificemus. Actiones vero particulares, statui consentaneas, tam in se bonas, quam adiphoras rectissimam divinam gloriam intentione, ad Deum dirigamus: licet in arduis tentationibus nos metu peenarum; & in laboribus difficilibus, spe

pramiorum adjuvare ac sustentare valeamus. 2. *Causam*, id est intentionem; non more servorum, aut mercenariorum, sed more filiorum aut spoufarum, ex puro Dei amore concipiamus: tum quoniam ipse tanquam summum & infinitum bonum dignissimus est; tum quoniam tot tantisque nos beneficiis cumulavit; adeoque æquissimum est; ut nos totos & omnia opera nostra, ei ex amore sincerissimo rependamus.

EXHORTATIO II.

De intentione simplici & multiplici.

T H E M A.

Si oculus tuus simplex fuerit; totum corpus tuum lucidum erit. Matth. c. 6. 23.

Vel ex Regula.

oculus tuus. Matth. 6.

Hristus Dominus Redemptor noster apte oculum hominis cum lucerna comparat, dicens: *Lucerna corporis tui est quem admoldum enim lucerna in tenebris præcedit, illuminat, ac viam commonstrat: ita quoque oculus noster, tanquam lux & dux lucem præbet, ducatum præstat, semitamque ostendit. Si oculus tuus simplex fuerit: id est linnus, purus, candidus, mundus totum corpus tuum, lucidum erit: & quasi totum oculatum: præviâ enim luce & di-*

& directione oculi, omnes actiones tuas recte obibis. Si autem oculus tuus fuerit nequam, Græcè πονηρός, malus, male affectus, & vitioso humore imbutus, ideoque impurus & obnubilatus: totum corpus tenebrosum erit: luce enim & duce, oculi nimirum illustratione & directione caret. S. Augustinus L. 2. de serm. Domini c. 21. Oculum existimat significare intentionem. Cui consentit Magnus Gregorius L. 28. Moral. cap. 6. Quid per oculum, ait, exprimitur, nisi opus suum præueniens cordis intentio, qua priusquam se in actione exerceat, huc iam, quod appetit, contemplatur? Et quid appellatione corporis designatur, nisi unaqueque actio, qua intentionem suam, quasi intuentem oculum sequitur? Lucerna itaque corporis est oculus, quia per bonæ intentionis radium, merita illustrantur actionis. Oculus corporis corpus, oculus intentionis intellectum & mentem movet, regit, & quocunque lubet, inflectit: & si purè Deum respiciat, opus ex ea manans (intellige si in se bonum fuerit, aut certe non malum) totum purum, sanctumque erit: si oculus intentionis, impuritate, aut vitio laboret, opus ex ea procedens, licet alias in se bonum, malum, impurum, vitiosumque evadet: veluti Christus toto hoc capite 6. in orationibus, elemosynis ac jejuniis Phariseorum ostendit.

Quomodo igitur oculum intentionis simplicem, Religiosis habere conveniat, in hac exhortatione patefaciemus.

I. Si oculus tuus simplex fuerit, totum corpus tuum lucidum erit. L. c. Nihil oculo intentionis puro ac simplici esse Deo gratius; nihil magis amorem Sponsi cœlestis erga Sponsam conciliare; ipse testatur Cant. 4. Vulnerasti cor meum, soror mea Sponsa, vulnerasti cor meum, in uno oculo tuorum: tanquam si diceret: quia clausisti oculum sinistrum, qui respicit pœnam æternam, quod est fervorum; & qui respicit præmia æterna, quod est mercenariorum, & uno oculo dextro, me purè respexisti, quod est filiorum & sponsarum, cor meum, veluti amoris sagittâ petiisti, & vulnerasti. Hoc uno oculo dextro, Deum respicere & cor ejus vulnerare nos voluit S. Ignatius, dum præscripsit in regula: id semper in eis (actionibus particularibus) sincerè spectantes, ut serviant & placeant, divinæ bonitatis propter seipsam. Hic est oculus simplex: hæc est intentio purissima: servio Deo propter Deum; facio hoc opus propter Deum; quia Deus sic vult: quia Deo placet; quia ob imensam suam bonitatem dignissimus est, ut ejus honori fiant omnia: quia tantus est, tantaque bonitatis, ut si cœlum non sit, nec sint inferi; solus tamen dignissimus sit, cui omnes Angeli, cui gens humana, cui quidquid creatum est, serviat, quam accuratissime. O quantum bonum est, servire & placere divinæ bonitati! Quid illi purius, quid sublimius, quid excellentius? Quocirca bene S. Chrysostomus L. de compunct. dixit: Si omnino dignus fueris aliquid agere, quod Deo placeat, & aliam adhuc, præter hoc

Xx ipsum,

I.
Intentio
simplex.

ipsum, quod placere meruisti, mercedem requiris, verè ignoras; quantum bonum sit placere Deo: si enim scires, nunquam aliud, extrinsecus mercedis aut muneris expecteres.

Hoc oculo simplici & purissimo Deus usus est in omnibus operibus suis; non enim habere potuit oculum fervilem timoris: quid enim timebit, cui malum appropinquare non potest: nec oculum mercenarii, sive spei, quoniam bonorum nostrorum non eget, sed oculo puri amoris respexit omnia; nihil intendens nisi seipsum; nihil quarens, nihil desiderans, nisi gloriam suam, & bonitatis suae manifestationem. Cur enim Deus cælum & terram, & omnia quæ in eis sunt, creavit? conservavit, gubernavit; nisi ad majorem gloriam suam: id est, nisi ut infinitam, potentiam, sapientiam & bonitatem suam manifestaret? *Gloria Domini plena est terra: Et cæli narrant gloriam Dei, Psal. 118.*

Hunc simplicem & purissimum oculum filialis amoris erga Patrem, semper & in omnibus apertum tenuit, Redemptor noster Christus: Cur enim tot labores subivit, tot prodigia patravit; tot itinera Evangelii annuncian- di causâ confecit? *Non quaro gloriam meam, inquit, sed ejus, qui misit me, Patris. Joan. 8. 50.* Cur tantâ alacritate ad passionem mortemque provolvit? *Ut cognoscat mundus, quia diligo Patrem: surgite, eamus hinc.* Cur in passione sua tantopere exinanivit se, tamque profundè sese depressit, ac humiliavit; nisi ut Patrem cælestem exaltaret? Cur tam mira ac stupenda

toleravit & fecit, nisi ut quantum esset gloria divina precium atque estimatio, hominibus amore proprio excecatis demonstraret? Hinc ipso nato concinunt Angeli: *Gloria in excelsis Deo.*

Ejusmodi simplici, puroque oculo Hebraeus Rex David Deum in sacrificiis, laudibus, & aliis operibus respiciebat: *Oculi mei semper ad Dominum.* Non ad creaturas, non ad patria, non ad supplicia; sed ad Dominum; cui gratis ac purè servire ac propter bonitatem suam placere cupio. *Voluntariè, inquit alio loco, sacrificabo tibi, & confitebor nomini tuo, quoniam bonum est. Psal. 53. 8.* Id est, nulla alia de causa, nisi quia bonum est. *Quare voluntariè, interrogat Augustinus in Psal. 53. Quia gratis amo, quod laudo: laudo Deum, & in ipso laude gaudeo; ipse laude gaudet: gratuitum sit & quod amatur & quod laudatur: quid est gratuitum? Ipse propter se, & non propter aliud, quod mihi dedit; non propter divitias, non propter honores, non etiam ad spiritualia gratia & gloria; sed quoniam bonum, id est, propter seipsum.*

Non absimilis erat oculus S. Francisci de Sales; cujus hæc sanctissima, rectæ intentionis erant suspicia: *O quam bonum est, non vivere nisi Deo? Non operari nisi propter Deum? non delictari nisi in Deo! si vel pilum affideris in me deprehenderem, qui vel a Deo non oriretur, vel ad Deum non referretur, eum quanto citius evellem.* In prax. spirit. p. 4. c. 13. Sancta quoque Maria Magdalena de Pazzis in

uno oculorum vulneraverat cor Spon-
si; ardentissimus è corde vibratis
sagittis: *Si crederem, inquiebat, me
nisi verbo solo dicto, ob alium finem,
quam ob amorem Dei, etiamsi non esset
ejus offensâ, posse evadere Seraphinum,
naquam illud dicerem.* Lancicius O-
pusc. spir. tom. 2. p. 148.

Hicigitur & noster sit intentionis
oculus, purus & simplex; amemus
Deum, laudemus Deum, serviamus,
operemur, laboremus, studeamus
Deo, non propter aliud; sed propter
ipsum; quia bonus & summè bonus
est, & omni amore; laude at glo-
ria dignissimus; Curemus, ut ipsi gu-
stum suavem demus, cor ejus recre-
mus & solatio afficiamus, atque in
odorem suavitatis, actiones nostras
tanquam suaveolens thymiana offe-
ramus; cui omnia opera bona nostra
saspida sunt & suavia. Ita S. Augusti-
nus Tract. 9. de util. jejunii cap. 5.
jubet dæmoni à jejunio revocanti,
respondere: *Exerceo me (jejuniis)
de de me penas, ut placeam oculis
ejus, ut deleam suavitatem ejus.* Nec
per hoc quidquam præmii cœlestis
deperdes: nam ut docet S. Chryso-
stomus hom. 5. in Epist. ad Rom.
*Majus tibi est merces, si citra mercedis
spem feceris: imò eò plus lucraberis,
quò minus lucrum quaeris: quan-
tùm enim Filius superat dignitate
servum, & mercenarium; tantùm
quoque ejus opera ex amore erga
Patrem præstita excellunt; præmi-
um enim servorum, ex timore ope-
rantium, est quasi stanneum; mer-
cenariorum ex spe præmii laboran-*

tium, est quasi argenteum: filiorum
verò ex amore procedentium, est plus
quàm aureum; & lapidibus pretiosis
intextum.

II. Quanquam oculus intentionis,
simplex & purus esse debet, multiplex
tamen simul esse potest, ex variis in-
tentionibus, uni fini amoris Dei sub-
ordinatis, contextus: atque ita erit in
intentione multiplicitas & simplici-
tas; similisque erimus Sponsa, de quo
Sponsus ait Cant. 4. *Oculi tui colum-
barum: Oculi,* refer id ad intentio-
nes multiplices: *columbarum,* refer
ad simplicitatem: columba enim ocu-
lis puris & simplicibus parem suum
diligit, ut sponsum retinet, nullique
alteri adhæret: opera hujusmodi mul-
tiplici simplicitate intentionis ornata;
velut gemmæ sunt, variis pulchritu-
dinibus & proprietatibus conspicuæ.
Modum eas conjungendi apud varios
sanctimoniarum opinione claros repe-
re est.

Venerabilis Pater Martinus Stre-
donius, vaticinio de flore & prospere-
ritate Domûs Austriacæ celebris; ut
cap. 13. vitæ ejus legitur, quò in con-
spectu Dei opera comparerent illu-
striora, intentiones multiplicare so-
lebat. 1. Orandum mihi nunc est, in-
quiebat, ex obedientia: obsequar ut
sim *obediens?* Sed & orabo ut Deum
confitear *fidelis.* 2. Ut ab eodem sa-
lutis auxilia obtineam, *Sperator.* 3.
Ut ad eundem super omnia diligen-
dum inflammer, *Amator.* 4. Ut
eundem adorem & colam, *Religiosus.*
5. Ut eum Patrem recognoscam, *Pius
filius.* 6. Ut eundem Domino subiciar,
XX 2 *Servus*

II.
Intentio
multiplex

Servus servorum. 8. Ut ei gratias pro beneficiis agam, *gratus client.*

Idem ad sacram synaxin aditurus, agebat: Accedam ad mensam Eucharisticam. 1. Ut pane vitæ, animam meam vivificem. 2. Ut ignorantia mea, à præfente sole justitiæ, lumen mutuem. 3. Ut concupiscentiæ ardores extingam. 4. Ut malitiæ meæ duritiem, ejus bonitate expungam. 5. Ut mihi & proximis vivis remissionem peccatorum obtineam. 6. Ut fidelibus piè defunctis, ad visionem Dei, quam primum obtinendam, præstem suffragium.

Venerabilis Pater Nicolaus Lancicini Opusc. XI. c. 2. Opus majoris meriti fore docet, si offeratur, propter plures fines supernaturales subordinatos præstantissimo fini amoris divini, scilicet purè propter Deum super omnia amatum: hoc modo & praxi: Sanctissime & Dilectissime Domine Deus & Pater meus, ego volo hoc facere, vel dicere, vel omittere. 1. Ex puro amore Tui, seu propter Te super omnia amatum. 2. Ut divino præcepto tuo obediam. 3. Ut me vincam & mortificem. 4. Ut pro peccatis satisfaciam. 5. Ut te quam maximè colam & glorificem: ut gustum & consolationem tibi tribuam &c.

Jejunandum mihi est, sed quo sine? 1. Ut me affligam, patiârque aliquid pro Christo. 2. Ut tuear castitatem, statui meo congruentem. 3. Ut servem sanitatem, quò melius Deo serviam. 4. Ut animam disponam orationi, inspirationibus divinis, SS. Eucharistiæ postriedie suscipiendæ, 5. Ut somitem

vitiorum subtraham. 6. Ut satisfaciám pro excessu in cibo, potu, aliisque deliciis. 7. Ad gloriam majorem Dei, & gustum ejus; quo ipsius bonitati placeam.

Studendum mihi est; sed puro, simplicèque intentionis multiplicis exemplo. 1. Ut veram sapientiam consequar, non plausum, non lucrum. 2. Ut eum devitem, pravæque declinem confortia. 3. Ut juvem patriam, Rempublicam. 4. Ut aptum me reddam instrumentum, ad quodvis munus, ad quod Deus vocavit. 5. Ut Deum quam maximè glorificem. Hæc methodo si procelleris, noveris ex mente Theologorum te quamcumque virtutem formaliter attingere, cujus motivo inclatus, in eam tendis: v. g. si elemosinam largiaris pauperi, ex commutationis affectu, actus est misericordiarum: si ut pro peccatis satisfacias; actus est penitentia; si ex motivo amoris Dei, eum in paupere intuendo, actus est flagrantis charitatis. Quare facile perspicias, quot virtutum margaritas pretiosas, quot meritorum coronas inmarcescibiles lucrari, nullo negotio valeas; si artem hanc simplicis & multiplicis intentionis in praxi tetigeris.

Verùm adverte demum omnia dirigenda ad Deum velut ultimum finem, Deumque unice querendum in omnibus. Id verbis illis insinuatam voluit S. Ignatius: *In omnibus querant Deum.* 1. In omnibus operibus, licet multiplicibus & diversis, intellectu & affectu Deo uni inhæreant, ut cor à Dei præsentia non abstrahatur. *Dilectus*

meus mihi & ego illi. Cant. 2. Ego dilectus meo, & ad me conversio eius. Cant. 7. Quemadmodum dilectus meus ita mihi intendit, meumque commodum querit, ac si nulli alteri rei intenderet; ita me par est, illi soli intendere, & illum solum querere: assiduâ cogitatione & affectione illi conjungi, etiam in rebus & negotiis, ac si solus essem & in otio vererem. 2. In omnibus querant Deum. At in quibus? In omnibus, cogitationibus, intentionibus, affectibus, desideriis, verbis, operibus, studiis, conversationibus, & omissionibus, unum Deum, ejusque gloriam, beneplacitum, delectationem & gustum spectent: in illo solo absorpti, nec ad alia diffusi; ita ut non magis consolationem, quam desolationem; commodum, quam incommodum, honorem, quam infamiam requirant. More Beatorum in caelis, qui seipsum dimissis, totaliter affectu in Deum tranferunt. 3. In omnibus querant Deum: tanquam rem suam: unusquisque quod suum est querit; aliena non curat: Deus autem noster est: Nam iste Deus meus & glorificabo eum; Deus Patris mei, & exultabo eum. Exodi c. 15. 2. Nos verò illius, & omnia nostra, non nostra, sed illius sunt: nos igitur quae nostra sunt queramus, scilicet Deum: & aliena, scilicet omnia nostra, quae illius sunt, ipsi curanda relinquamus. Hac ratione sive vita, sive salus, sive quicquid aliud in tuto collocabitur, & perfectissime custodietur: si enim vitam meam, aut commodum meum, in manu mea haberem, possem perdere: at voluntati Dei commissa, non

amittam: nam quod ipse dixit de animabus Joan. c. 10. 28. Non rapiet eas quisquam de manu mea: ad omnia debet extendi. Ergo intentione nostrâ solum respiciamus & queramus Deum; sic enim omnia aliena servabimus.

Denique 4. In omnibus querant Deum; non seipsum, non illud, quod Deus non est, aut quod non est Dei; quia ibi illum haudquaquam reperient; quemadmodum sponsa experta est. Cant. 3. In lectulo meo quaesivi, quem diligit anima mea: quaesivi & non inveni. In lectulo meo, id est in propriis commoditatibus, in otio, in quiete corporis, in sensuum inordinationibus, quaesivi dilectum; & non inveni. Quaesivi eum per noctes: scilicet in honoribus & exultationibus huius saeculi caliginosi; ad quae lumen gratiae Dei non dirigit; sed caligo mundi fastuosi: & non inveni. Quaesivi eum per vicus & plateas civitatis: id est in curiositate, in vana gloria, & hominum complacentia: & non inveni. At, paululum cum pertransissem (ista omnia) inveni, quem diligit anima mea. Non in creaturis, sed in ipsomet Deo; & in laboribus, crucibus, studiis, ad ipsum dirigentibus.

Sed nequaquam ad simplicitatem & puritatem intentionis praedictam pertingemus, nec Deum sincerè queremus, nec feliciter inveniemus, nisi antè praestiterimus, bina illa à S. Ignatio requisita, tanquam media convenientissima. 1. Exuentes se amore omnium creaturarum. 2. Ut affectum univèrsam in ipsarum Creatorem conferant eum in omnibus amando, & omnes

*in eo, juxta sanctissimam & divinam
ejus voluntatem.*

Quæ cum ita sint, Dilectissimi,
Lucerna corporis tui est oculus tuus: si
oculus tuus fuerit simplex, totum cor-
pus tuum lucidum erit. L. c. Studea-
mus oculum hunc simplicis & puræ in-
tentionis semper tenere apertum; in
omnibus id semper sincerè spectantes,
ut serviamus & placeamus Divina
Bonitati, propter seipsam: id est pro-
pter infinitam suam bonitatem: Ipse
enim est ipsa plenitudo & univèrsitas
omnis boni: à quo omnia dulcia tra-
hunt suam dulcedinem; omnia pul-
chra suam pulchritudinem, omnia lu-
cida suum splendorem, omnia viven-
tia, vitam, omnia sentientia sensum,
omnia moventia motum, omnia in-
telligentia cognitionem, omnia per-
fecta perfectionem, omnia denique
qualicumque modo bona, suam boni-
tatem. Hoc infinitum omnis bonita-
tis pelagus unice intendamus, specta-
mus, quæramus, secundùm exemplar
ipsiusmet Dei, Christi Domini, Davi-
dis & aliorum Sanctorum, atque ita

oculus noster purus & simplex erit.
Deinde simplicitati intentionis, mul-
tiplicitatem, amoris divino subordina-
tam, non raro conjungamus, variis
variarum virtutum gemmis opera no-
stra illustrando, exemplo P. Stredonii,
Lancicii, & aliorum. Ultimè ta-
men semper Deum unum in omnibus
quærendo; *in omnibus*, licet nego-
tiis & actionibus disparatis ac diver-
sis: *In omnibus*, cogitatis, dictis, fi-
ctis: *in omnibus* tanquam rem no-
stram propriam, Deum; non verò
nos ipsos, nostrum honorem, nostram
commoda: sed omnia hæc pertra-
seundo, omnium horum amorem ex-
uendo, eumque in Deum transtere-
do: quod si præstiterimus, cum Spon-
sa Sponsum in uno oculorum nostro-
rum, amorosæ intentionis sagittâ vul-
nerabimus, oculis eum columbinis
semper intuebimur, majorem in cel-
lis coronam reportabimus; & in om-
nem æternitatem, cor Domini

Dei nostri mirificè exhi-
larabimus.

REGULA